

Tarsoly Beke Tamás

A Kikelet násztánca

Március vége van...felébredt az alvó világ.
Megjelent a pimasz kikerics, és a szűzies hóvirág...
Vajúdik a Természet ...egy másik gúnyát szül,
boldogan dobja le a fehéret és lüktetón újrazöldül...

Halni készül a Tél. Megadja magát lassan a Kikeletnek.
Zúzmarák az ablakomon búcsút integetnek...
A napsugár is körbeudvarolja a frigid jégcsapot
s megsimogat a földben minden szunnyadó magot...

Ébresztő! Énekli egy fülemüle a fülembe
Belopja a reményt fáradt, öreg szívembe...
Mily' nagy ereje van a megújulásnak...
Nincs már helye a búnak, a szomorkodásnak!

Mert addig udvarol, addig hízeleg a Tavasz,
hisz oly fondorlatos, és oly ravasz...
Addig járja a termékenység önfeledt táncát
míg a Tél végül beadja karcsú derekát...

S a víz átka végre megtörik. A fa ágai felengednek.
Szerelembe esnek a napfénnel és kirügyeznek.
Kertünk végében a kis patak jege is meg-megrepedez.
A fagyos eresz is elveszti az esztét és lassan csorogni kezd ...